

лѣмъ Попъ), и кое сѧ отрадѣва, да ходи по Епархіи, за да верши дѣховны

Една часть отъ нихъ сѧ распредѣлена по Оунгаріѣ (*въ Австрії), а друга часть по Миланскаѧ земля (*въ Италії) и по Валинскій Кантонъ (*въ Швейції). Заради че въ Южнай Оунгарії сѧ сѣдѣли се Болгаре, и осень това сѧ сѣдѣли въ това Кралевство и други славянски народы, каквото Ръссы (Карпато-Россы) и Славацы, близосѣды съ Моравіѧ (въ Австрії), за това народнаѧ цѣлостъ и языки сихъ престоленцовъ сѧ оуварди въ Оунгарії. Но въ Сѣвернай (*Польнощнаѧ) Италії исперва гладаха на нихъ, като на едно икшю Еврейско; защото Итальянцамъ не требуваше да учатъ, въ какво вѣрятъ тиши человѣцы на свой языкъ, кой имъ вѣше нераузимителенъ. Но народнаѧ нихна цѣлостъ не можѣ да сѧ оуварди; и дѣца сихъ Бо-

та, сирѣчъ: Асіа, Африка, Америка и Австраліѧ; въ кој Европа сѧ нахожда Европейскаѧ, Тѣрциѧ, Грециѧ, Влахиѧ и Молдова, и една часть Россіи, Швециѧ, Норвегіѧ, Данимарка, Оланда, Пруссіѧ, Австріѧ, или Немскаѧ земля, Швейціѧ, Италіѧ, Франца, Испаніѧ, Портugalіѧ, Англіѧ и проч.